

Przebieg pracy zawodowej Pani Prof. dr hab. Anny Jelinowskiej

Pani Prof. zw. dr hab. Anna Jelinowska urodziła się 27 czerwca 1924 r. w Warszawie. Studia ukończyła na Wydziale Rolnym Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu w roku 1949, uzyskując stopień magistra inżyniera. Pracę zawodową rozpoczęła w 1947 roku odbywając roczną praktykę w Stacji Hodowli Buraka Cukrowego PZHR w Pustkowie k/Wrocławia. Dnia 1.04.1949 r. została zatrudniona na stanowisku asystenta w Dziale Paszowisk PINGW w Czechnicy k/Wrocławia przekształconym następnie w Dział Doświadczalnictwa Roślinnego IUNG. Od roku 1953 do 1955 pełniła obowiązki kierownika tego Działu. W roku 1955 uczestniczyła w 1-miesięcznym grupowym pobycie studyjnym w placówkach naukowych ZSRR (Moskwa, Leningrad, Erewań, Tbilisi).

Po likwidacji placówki IUNG w Czechnicy mgr Jelinowska przeniesiona została do Działu Uprawy Roli i Płodozmianów IUNG we Wrocławiu na stanowisko starszego asystenta. W kwietniu 1958 r. obroniła pracę doktorską na Wydziale Rolniczym Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu. W tym samym roku służbowo została przeniesiona do IUNG w Puławach, początkowo na stanowisko adiunkta w Zakładzie Terenów Urzeźbionych, a następnie Pracowni Roślin Pastewnych, którą kierowała w latach 1962-1970. W roku 1964 odbyła 6-miesięczny staż naukowy w Stacji Hodowli Roślin Pastewnych INRA w Lusignan (Francja), którego efektem było nawiązanie stałej współpracy między tą placówką, a Zakładem Uprawy Roślin Pastewnych IUNG w Puławach. W roku 1967 habilitowała się przed Radą Naukową IUNG w Puławach. Wraz z przeniesieniem w 1970 r. Zakładu Uprawy Roślin Pastewnych IUNG z Baborówka do Puław objęła jego kierownictwo, które sprawowała do 1989 roku. W roku 1975 uzyskała tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1986 r. profesora zwyczajnego nauk rolniczych.

Prof. Jelinowska była członkiem Komitetu Hodowli i Uprawy V Wydziału PAN, w którym kierowała pracami Zespołu Hodowli i Uprawy Lucerny. Po zmianie struktury Komitetów była nadal członkiem Komitetu Uprawy Roślin. W latach 1975-1990 była członkiem Rady Naukowej COBORU i przewodniczącą Zespołu (a następnie Komisji) Roślin Motylkowatych i Traw. Była również członkiem Rad Naukowych: IUNG (1968-1990), Instytutu Zootechniki (1971-1995), Instytutu Genetyki Roślin PAN (1985-1999). W latach 1972-1980 była członkiem Rady Naukowej przy Ministrze Rolnictwa, gdzie przewodniczyła Komisji Roślin Pastewnych i Użytków Zielonych. Była też członkiem Rady Hodowlano – Nasiennej Zjednoczenia Hodowli Roślin i Nasiennictwa, gdzie w latach 1968-1979 kierowała pracą Sekcji Nasiennej.

W roku 1970 powstała w ramach międzynarodowego Stowarzyszenia Eucarpia grupa robocza *Medicago sativa*, której pracami kierował 4-osobowy Sekretariat. Prof. Jelinowska była członkiem tego Sekretariatu w latach 1970-1984. W ramach jego działalności uczestniczyła w corocznych spotkaniach grupy w różnych krajach z udziałem pracowników nauki z krajów europejskich i Stanów Zjednoczonych. Pani Prof. współpracowała z wieloma placówkami naukowymi w różnych krajach, między innymi z Instytutem Uprawy i Hodowli Roślin Pastewnych (Troubsko, CSSR), Wszechzwiązkowym Instytutem Pasz im. Wiljamsa, (Ługowaja, ZSRR), Instytutem Rolniczym (Kompolt, Węgry), Instytutem Fizjologii Roślin Uniwersytetu w Lund (Szwecja), Amerykańskim Stowarzyszenie Lucerny (USA). W roku 1991 została wybrana na członka Komitetu Badań Naukowych. W latach 1991-1994 przewodniczyła Zespołowi Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, a w latach 1994-1997 była członkiem tego Zespołu.

Działalność naukowa prof. A. Jelinowskiej dotyczyła zagadnień polowej produkcji pasz, a zwłaszcza, uprawy i użytkowania poplonów ozimych, roślin motylkowatych wieloletnich – głównie lucerny, w tym – podstaw biologicznych nasiennictwa i agrotechniki upraw nasiennych, odmianoznawstwa, uprawy roślin motylkowatych w mieszankach z trawami, wpływu zabiegów agrotechnicznych na wartość żywnościową pasz roślinnych.

Łącznie opublikowała około 220 prac, w tym 120 naukowych, 5 książek, 4 rozdziały w podręcznikach, 65 popularno-naukowych i popularnych oraz 32 instrukcje upowszechnieniowe.

Uczestniczyła w pracach zespołowych nagradzanych Zespołową Nagrodą Ministra Rolnictwa: I stopnia w roku 1975 i II stopnia w roku 1978.

Odnaczona została Medalami 10-lecia i 40-lecia PRL, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a także odznaką "Zasłużony Pracownik Rolnictwa". Była członkiem AK i uczestniczyła w działalności konspiracyjnej w Grodnie. Brała udział w Powstaniu Warszawskim. Przebywała w obozie koncentracyjnym Ravensbruck. Na emeryturę przeszła w 1991 roku.